

Ömür Gedik

Yazarın tüm yazıları

Eurovision konusunda ordinaryüs oldum

11 Haziran 2016

Yazdır

Yazı Tipi

Kimileri onu Riziko ile hatırlar, kimileri yıllardır başarıyla götürdüğü Vodafone Liselerarası Müzik Yarışması ile kimileri ise Avrupa dans ve disko listelerindeki şarkıları ile... Ama artık herkes onu “Eurovision’un Kralı” olarak tanıyor. Bu sene San Marino adına Eurovision’a katılan Serhat Hacıpaşalıoğlu ile başka bir ülkenin bayrağını devraldığı bu yarışmayı, müzik dünyasını ve gelecekle ilgili planlarını konuştuk.

◇ **“Eurovision’un Kralı” lakabını sana verdiler bu yıl. Bunu neye bağlıyorsun?**

- En tecrübeli ve Avrupa çapında ismi olan tek kişi bendim.

Bu sene yetenek yarışmalarından gelmiş gençler ağırlıktaydı yarışmada. Daha önceden kariyeri olan 8, 9 kişiydik. Önce çekindiler belki bize mesafeli davranacak, fanlarla çok ilgilenmeyecek diye.

◇ **Öyle olmadı mı?**

- Tam tersi oldu. Daha genç ve belki de bu konulara daha fazla ilgi göstermesi gerekenler fanlarla hiç bir araya gelemediler.

Ben ilk günden itibaren çok farklı bir duruş sergiledim. Gurur duyuyorum, 15 günde iki ülkede müthiş bir hayran kitlesi kazandım. Bunu çok büyük bir kazanç olarak görüyorum.

◇ **Eurovision zamanında en kalabalık basın toplantısı da seninkiydi bildiğim kadarıyla. Neden peki, sen bu ilgiyi neye bağlıyorsun?**

- Ne yazık ki özellikle şov sektöründe çoğu kişinin söyleyecek pek fazla sözü yok, sadece şarkı söylüyorlar. Halbuki bu bir paket. O bakımdan benim varlığım Eurovision'da çok ciddi bir fark yarattı.

◇ **Hikayenin başına dönmek istiyorum. Bu Eurovision yolculuğu nasıl başladı?**

- Çok ilginç oldu. Benim menajerim İtalyan. Aralık başında, "San Marino seni Eurovision'da temsilcisi olarak görmek istiyor" dedi. Ben de "Kafa bulacaksan başka bir şey bul" dedim.

◇ **Ama doğruymuş işte. Nedenleri de yok değil tabii...**

- Evet. Benim Fransızca son single çalışmam Je M'adore çok sükse yaptı Avrupa'da. Dans ve DJ listelerine girdi. Almanya'da beş hafta boyunca bir numarada kaldı. İngiltere'de iki numaraya yükseldi.

◊ **Neden yabancı şarkı yapıyorsun?**

- Türkiye’de televizyon kariyerimde önemli anılar bıraktım insanlarda. Ama şov dünyasındaki asıl hedefim tamamen uluslararası platform oldu. Türkçe söyleyerek uluslararası bir platformda çok net bir başarı elde etmek henüz çok mümkün değil. Bunu kabul etmek lazım. Yabancı dillerim de var. Bu avantajlarla, bu yatırımlarla gitmek istedim. Ülkemizdeki oyun da zor ama uluslararası platformda kıyaslanamayacak kadar zor bir yarış içindeyim. Çok başka emekler, çok başka sistemler var. Yurtdışında bir iş yapıyorsanız onu savunmak zorundasınız, basın toplantılarında tercümanla konuşamazsınız.

PAPAĞAN GİBİYİM HER DİLDE ŞARKI SÖYLEYEBİLİYORUM

◊ **Yabancı diller hangi okullardan?**

- Ben Alman Lisesi mezunuyum. Almanca ve İngilizce’yi orada öğrendim. Fransızca biraz biliyorum ama pek iyi konuştuğumu düşünmem. Ama iyi söylerim. Bir papağan özelliğim olduğunu düşünüyorum. Duyduğum şeyi çok kolay hatırlıyorum ve taklit edebiliyorum. Ben Rusya’da sahnede şarkı söyledim ki Rusça çok zor bir lisan bence. Çok da beğenildi aksan olarak. İtalyanca da söyledim, İtalyanca da bilmiyorum. Tabii bir vokal koçuyla çalıştım.

◊ **Profesyonel olarak şarkı söylemeye ne zaman başladın?**

- Aslında geç başladım. Rahmetli Melih Kibar ve Erol Evgin’in bir programı vardı. Ben de Riziko’ya yeni başlamıştım. Beni davet ettiler. İlk kez TV’ye konuk olarak çıkmıştım. Melih’in piyanosuyla herkes şarkı söylüyordu, ben de Fransızca bir şarkı söyledim. Aslında demek ki kendi içimde bir şeyler varmış, beni itiyormuş. Disiplinli bir şekilde hazırlanırım gittiğim programlara, orada da öyle yaptım.

DISİPLİNLİ OLMAK RUHUMDA VAR

◊ **Babanın subay olmasının etkisi olabilir mi disiplinli olmanda?**

- Benim ruhumda var. Organize bir insanım. Evde de öyle. Bütün CD’ler kitaplar kategorize edilmiştir alfabetik. Gömleklerim renk sırasına göre dizilmiştir. Takıntılı durumlarım var. Alman Lisesi de ruhuma çok uydu. Benlik bir okuldu, o yüzden de çok başarılı oldum. Ödüller alırdım, birinciliklerle bitirdim.

DIŐ HEKİMİ OLARAK ALMANYA'YA GİTTİM ŞARKICI OLARAK DÖNDÜM

◇ Sen bayağı bir kariyer yapmışsın...

- Ciddi akademisyenlikten geçerek bugüne geldim. Almanya'da Őunun farkına vardım; evet hayat beni bir yere götürüyor ama ben yapmak istediklerimle var olacağım. En iyi diplomalar, en iyi başarılar var. Ailem, çevrem mutlu, Şimdi yapmak istediklerime sıra geldi. TV'nin farkına vardım. Diő hekimisi olarak Almanya'ya gidip Şarkıcı olarak geri döndüm. Cesur olmak lazım.

◇ Peki, "O kadar okulu boşuna okudum" diyor musun hiç?

- Demiyorum. İyi bir Şarkıcı olabilmek için önce diő hekimliğı okumak lazım diyorum. (Gülüyor) Altyapı, alınan her türlü pozitif eğitim çok önemli. Hiçbir Őeyin piőmanlığına duymam bu bakımdan. Ben çok Őanslıyım. Hobilerimden profesyonel yaşantımı oluşturabildim. Bu çok az kiőiyeye verilen bir hak.

TÜRKİYE'DE DİZİ ENFLASYONU VAR

◇ Televizyonda bir iş teklifi gelse yapar mısın şimdi?

- Olabilir. Televizyonu en iyi bilen belki on kişiden birisiyim Türkiye'de hem sunucu, hem de yapımcı olarak. Artık gerçekten bana çok iyi oturması lazım. Yurtdışından da televizyon teklifleri aldım. Ama şu an müzik ön planda çünkü çok önemli bir noktaya getirdi beni.

◇ Şu anki TV programlarına nasıl bakıyorsun?

- Bu kadar fazla diziyi abartılı buluyorum ama prodüksiyon kalitesi olarak baktığında, casting, oyunculuk ve senaryolara şapka çıkartıyorum. Bu çok gurur verici bir şey ama bir ülkede yüzlerce dizi aynı anda olmaz. Bir dizi enflasyonu var. Diğer programlara gelince projeler çok fazla lokalleştiriliyor bizde. Bu biraz bence gerçek kimliğinden kaybettiriyor.

◇ Eurovision teklifinin geldiği güne dönüyorsunuz...

- San Marino 30 nüfuslu, dünyanın en eski cumhuriyeti. 301 yılında kurulmuş. Dünya üzerinde bence çok özel bir konumları var ve bunun da farkındalar. Çok gururlu bir millet. Mesela İtalya ile kıyaslanmak istemezler. İtalyan değiller. Ama müzik endüstrileri yok.

◇ Önceki Eurovision hikayeleri nasıl?

- 6 yıl katıldılar ve genelde aynı sanatçıyla katıldılar. Eurovision'un en küçük ülkesi, kendilerini ifade etmek istiyorlardı. Geçen sonbaharda Avrupa'nın yükselen yıldızı kim diye bir arayışa geçiyorlar. Ve Almanya'da patlayan şarkımla bana denk geliyorlar.

DÜNYANIN EN ESKİ CUMHURİYETİ, BAYRAĞINI BİR TÜRK'E EMANET ETTİ

◇ Ülkelerini temsil etmen için sana geliyorlar. Bu nasıl bir duygu?

- Yabancı bir ülkeyi temsil etme fikri çok önemli. Bayrak ülkenin onurudur. Onu bir yabancıya teslim etmek çok büyük bir güven gerektirir. Bunun bir Türk olması bence günümüz koşullarında çok büyük anlam taşıyor.

◇ Kadere inanır mısın?

- İnanıyorum. Her şey bir kurgu içinde ilerliyor. Siz sadece zeki olmak zorundasınız. Çünkü başarı, para, sevgi aslında her şey önümüzde, yanımızda.

◇ **Türkiye için de teklif gelse Eurovision'a katılır mısın?**

- Evet. Birinci neden kendimi Eurovision profesörü olarak adlandırıyordum, şimdi artık ordinaryüs oldum.

◇ **Yurtdışına çıkıp gelmiş biri olarak Türkiye'deki müzik sektörü nasıl buluyorsun?**

- 70'lerdeki müziğimizin daha kaliteli olduğunu düşünüyorum. Şu an çok fazla tekrara düşüyoruz. Yetenekli isimler var ama artık o kadar aynı şarkı etrafında dönen bir sistem kurulmuş ki, son 20 yıldır 10 tane yeni şarkı çıktı...

HAYATIMA AYAK UYDURACAK BİRİNİ BULMAM ZOR

◇ **Bu koşturmada özel hayatını ne yapıyorsun**

- Yok. Vakit yok.

◇ **Sen hep çok yoğun bir adamsın. En son ne zaman biri vardı hayatında?**

- Herhalde son 3-4 yıldır kimse yok. Çünkü çok çalışıyorum.

◇ **Mutlu musun peki?**

- Çok mutluyum. Bana tahammül etmek de zor. Çünkü çok işkoluğim ve duygusalım. Hiç kimse olmasa daha iyi. Karşımdaki kişi çok kolay kırılabilir. Her şeyi anlayacak, tolere edecek, her şeyini sana göre ayarlayacak... Bu kadar da köle gibi birisini bulamazsın hayatta.

◇ **Üzülüyor musun peki?**

- Hayır, çok netim. Hayat ne gösterir, ileride ne olur onu bilemem. Her şey mümkün ama ben çok büyük idealler koydum kendime. Türkiye'de büyük bir bölümünü bitirdim. Uluslararası idealler çok zor. Tırnaklarımla kazıyorum. Neyse ki iyi bir stratejistim. Prodüktör de olduğum için çok iyi planlar kurabiliyorum.

◊ Üzülüyor musun peki?

- Hayır, çok netim. Hayat ne gösterir, ileride ne olur onu bilemem. Her şey mümkün ama ben çok büyük idealler koydum kendime. Türkiye’de büyük bir bölümünü bitirdim. Uluslararası idealler çok zor. Tırnaklarımla kazıyorum. Neyse ki iyi bir stratejistim. Prodüktör de olduğum için çok iyi planlar kurabiliyorum.

RİZİKO YILLARINDA MASUM BAMBAŞKA BİRİYİMİŞİM

◇ Biraz Riziko yıllarına dönelim. Nasıl hatırlıyorsun o yarışma yıllarını?

- Çok keyifli. Arşivci olduğum için her şeyi saklıyorum. Ne kadar masum görünümlü, bambaşka biriymişim.

◇ Gitti mi o masumiyet?

- Muhakkak. Herkeste gider. Hâlâ çok çocuksu bir tarafım olduğunu biliyorum. Bu nedenle çok mutluyum. Ama tabii bundan 20 yıl önceki Serhat'la bugünkü Serhat arasında tecrübe farkı var. Zaman insanları değiştiriyor.

TÜRK ASILLI DEĞİLİM TÜRK'ÜM

◇ Türkiye'nin Eurovision'a katılmamasını nasıl değerlendiriyorsun?

- Türkiye özlenen bir ülke ve bence bu platformda olması gerekiyor. İkinci bir misyon üstlendim. Türkiye'nin de sorumluluğu bendeydi. Zaten bunun altını hep çizdim. Çok ilginç şeyler de oldu bu arada.

◇ Ne gibi?

- Bir süre sonra Türk basını benim için "Türk asıllı şarkıcı" diye yazmaya başladı. İnanamıyorum, niye Türk asıllı oldum bir anda? Canım sıkıldı. Ben Ahmet Serhat Hacıpaşalıoğlu, Türk pasaportlu, İstanbul doğumlu, Karadenizli bir ailenin oğluyken bir anda "asıllı" oldum. Algılar bazen karışabiliyor.
